

так вигідне житє.

Граф Матій Сандорф довів своє діло щасливо до кінця і коли че згадка про його товаришів, Стефана Баторого і Володислава Затмара, то він був би мабудь так щасливий, як лише може ним бути кождий благородний чоловік, коли ширить доокола себе щастє.

Не шукайте на цілім середземнім морі, аї на других морях цілої землі — хоч би й в громаді „островів щастя“¹⁾) — за островом, котрий був би щасливіший від Антекірти..

Коли Кап Матіфу, повен щастя, спітався одного разу:

— Чи ми таки на правду заслужили собі на таке щастє? — відповів йому Поент Пескаде:

— Ні, мій Капуню. Але що ж діяти?
Хоч не хоч, мусин приймати!

---

¹⁾ Острів Фортунна і кілька маленьких коло него, межи островами Багама в середній Америці.